

Comunitats energètiques

És evident que el decret 147/2009 no ha permès fer nous projectes eòlics des de la seva publicació. Restringir el desenvolupament de nous projectes a la convocatòria d'un concurs fa que tot plegat estigui en mans de l'administració, que des de llavors només ha fet una convocatòria.

En dita convocatòria es van designar les ZDP, i del concurs resultant no se n'ha construït ni un sol molí fins a dia d'avui. Per tant el sistema proposat no ha donat cap fruit.

A més molts projectes que estaven en desenvolupament abans de la publicació del decret s'han quedat al calaix de les empreses promotores o s'ha renunciat a fer-los realitat, tret del projecte comunitari de Viure de l'Aire del Cel, a Pujalt, que aquesta setmana compleix un any des de la seva inauguració.

Si alguna cosa té de bo tot el temps perdut és un coneixement ampli de les zones explorades per fer parcs eòlics de les que algú, i especialment les administracions segur coneix les seves limitacions i fortaleses (recurs eòlic, inconvenients tècnics i ambientals, etc.). Aquest coneixement hauria d'ajudar a agilitzar els tràmits de futurs projectes per tot el territori.

L'energia eòlica té un potencial de creixement enorme al país, però arrossega també una mala fama no sempre immerescuda, però sovint exagerada. Avui dia hi ha prou coneixement per situar els aerogeneradors en els llocs més adequats des de tot punt de vista, i a més han sorgit noves solucions tècniques per minimitzar l'impacte sobre el medi natural.

El mapa eòlic de Catalunya és una limitació que caldria revisar per si la nova situació de l'eòlica i els seus avenços tecnològics poden fer canviar alguna de les figures de protecció proposades. Això no hauria d'anar en detriment de poder permetre una implantació ràpida de nous projectes al territori, basada en el coneixement adquirit i en una tramitació amb totes les garanties, però diligent.

Cal també una important feina de comunicació, que posi en la seva correcta mesura els avantatges i inconvenients de l'eòlica i la fotovoltaica, comparant-les amb les alternatives fòssils i nuclears en les vessants ambientals, econòmiques, impacte real al territori, riscos per la salut, lluita contra el canvi climàtic, geopolítica, autosuficiència energètica...

Els nous projectes necessiten una tramitació senzilla, similar a la que s'acaba de posar en marxa a la [Comunitat Foral de Navarra](#), amb finestreta única i tràmits àgils que sembla haurien de permetre legalitzar un projecte en un any. Per posar-ho en context, el darrer projecte eòlic construït a Catalunya ha necessitat una dècada per ser realitat.

Seria perfecte a més traspasar fins a on sigui possible la [directiva europea 2018/2001](#) de foment de l'ús d'energia provinent de fonts renovables. Especialment en el que fa referència a les comunitats energètiques. Afavorir que la gent del territori participi en els projectes energètics, especialment si aquests tenen una cura especial amb l'entorn i es fan mirant pel bé comú i no com un negoci especulatiu, aportarà una sèrie d'avantatges que faran canviar radicalment la imatge que es té de la eòlica a Catalunya.

Segurament caldrà fer grans projectes eòlics si l'objectiu és aconseguir ser 100% renovables cap al 2050, però cal fer més fàcil fer projectes de mida petita i distribuïda. El decret 147/2009 contempla aquests parcs de menys de 10 MW, però la realitat de la seva tramitació és tan feixuga o més que la d'un parc de 50 MW o més. Això no té sentit i els projectes d'aquesta mida no poden sostenir-ho. Projectes petits, d'entre 1 i 3 aerogeneradors seran

sempre més arrelats al territori amb les comunitats energètiques que els projectes grans, que sovint comporten expropiacions i lluita amb i contra els veïns.

Qualsevol eina que afavorís aquests projectes petits, associant-los a les comunitats energètiques seria un encert en el nostre territori. Sovint hi ha la queixa de que unes poques comarques amb poca població acumulen una gran part de la potència instal·lada del país (nuclear, tèrmica, eòlica, fotovoltaica...), en canvi els projectes que proposem des de Som Energia són de mida més petita i repartits al màxim pel territori. Eòlics allà on faci un vent aprofitable pels molins de tecnologia més avançada i fotovoltaics a la resta, ja que fa prou sol a gairebé tot arreu. Aquesta mena de projectes, a més participats per la ciutadania com marca la directiva europea i especialment curosos amb el medi natural, haurien de ser prioritzats per sobre de les grans plantes energètiques i dotar-los d'una tramitació que no superi l'any de durada.

Quim Miñano

quim.minano@somenergia.coop

Equip de Projectes de Generació

Som Energia